

ogije od Balda in kemijo od Staška. Ako najde to hvale vredno podvzetje potrebne podpore, bodo naši bratje Čehi kmalu imeli popolno obertnijsko biblioteko.

* V seji musejnega odbora za jezik in literaturo česko 12. januarja je govoril tajnik o dosedanji izdavi dramatičnih del Shakespearovih. Doslej je bilo na svitlo danih 10 igrokazov, dva sta se pa ravno kar dala v natis. Izrečena je bila živa želja, da bi se izdavanje, kolikor je mogoče, pospeševalo, zakaj vsi igrokazi so že prigotovljeni v izvrstnih prestavah. — Še na drug imeniten spis je bila obrnjena pozornost odborova, namreč na geologijo g. prof. Krejčiga. Spoznavši važnost in potrebo takega dela, ki se je doslej še pogrešalo v česki literaturi, je sklenil odbor, ga izdati s pomočjo Matičino, s čim bo donatisnjen drugi imenitni spis, kemija g. Vojt. Šafařika. Poslednjič sta bila v presojo dana dva rokopisa „Dějiny Hellenů“ in „Paedagogie“, ki ju je odboru predložil g. Šulc, učitelj na Liberški realki.

* Polskih knjig je izšlo l. 1858 v Varšavi 198, v Poznanju 57, v Vilni 56, v Krakovu 48, v Lvovu 26, v Petrogradu 16, v Kievu 8, manj kakor po 8 zv. v Lipskem, Lešni, Torunu, Berolinu, Přemislju, Vratislavi, Bohnii, Kališi, Odesi, na Dunaju itd. Po obsegu jih je bilo 75 pobožnih, 54 zgodovinskih, 83 pripovednih, 54 pesniških, 49 znanstvenih in 38 različnega zapopadka. — Časopisov izhaja v polskem jeziku 34: v Varšavi 14, v Lvovu 8, v Poznanju 4, v Krakovu 4, v Petrogradu 2, v Tešinu 1 in v Helmu tudi 1 z lepoznanjskim „dodatkom“.

Glasnik iz domačih in tujih krajev.

Iz Mariabrunna. (Konec.) — Na god nedolžnih otročičev hodijo mali in odraščeni od hiše do hiše po vasi in vsakega našviškajo s „korobačem“ ali pa s „tresko“. Zato se imenuje ta dan „otepnica“, ker se otepajo. Dopoldne se sme otepati, popoldne vendar ne velja več otep. Otrokom, ki otepajo, se daje kov (kak) dar: krnha, mesa ali pa denarja kaj. Ta dan, na nekih krajih vže popred, se začne kolednica. Grejo namreč fantje ali pa dekleta od hiše do hiše in vošijo srečo in blagoslov za novo leto pri vsaki hiši. Dobijo potem kaj v dar: platna, povese, orehov in suhih hrušek, kruha ali pa denarjev. Vendar dan današnji ni več pravih kolednikov in kolednic. Sedaj le godci hodijo okoli. Nek mož mi je pravil, da svoje dni so vse bolj „lušne pesmi“ peli in bolj noroglavji bili koledniki. Zapisal sem si košček takega smešnega vošila iz starih časov in takole se glasi:

„Bog Vam daj toliko dobrote,	Bog Vam daj toliko otrok,
Ko je na peči mokrote.	Ko je ajdovskih kop.
Bog Vam daj toliko sreče,	Da bi imele kobile piščeta,
Ko je na peči zelene leče.	Krave žrebeta in kvokle teleta!“

Tudi na starega leta večer prinese gospodinja na bilo pečen stalnik na mizo, hišo s „žegnano vodo“ poškropi, potem tudi hlev in vse poslopja okoli hiše. Tudi na polje mora kdo iti škropiti, da bi si bil še tako velik sneg. Ravno tako se godi „o sv. treh kraljih“. Na jutro tega praznika šče le razreže stalnik gospodar. Vsa družina se zbere in gospodar molí vsakemu kos stalnika proti tramu in vsak mora po nja skočiti. Više ko skoči, tem bolj bode rasel! Čez dan si podajajo sosedi in znanci „močen kruh“ ali „stalnik“ v pokus, posebno kedar v cerkev ali iz cerkve gredó. Od več hiš ko kdo stalnika jé ta dan, tem bolj močen bo, in tem bolj dolgo bode živel. Take običaje in vere imajo štirski Slovenci, posebno po Pohorji in okoli Vitanj. Drugi-krat sopet kaj drugega!

Na Dunaju 17. januarja. — V. J. — O fotografijskih delih g. Sevastjanovih na atoški gori se je že v 12. l. lanskega Glasnika na kratko govorilo; naj se razglasé o njegovih fotografijah tudi sledeče obširnije oznanila, ki smo jih posneli iz „Санктпетербургских Вѣдомостей“. Zanimive so za nas, ker so prvič velike znanstvene imenitnosti, drugič pa, ker se tičejo moža slavenskega rodú, ki je prvi porabil fotografijo s tolikim uspehom na korist in povzdigo raznovertnih naukov in umetnij. Kar je iznajdba tiskarstva za vednosti splob, blizo enake važnosti je fotografija v rokah Sevastjanovih za arheologijsko in plastično umetnost.

Že mesca februarja minulega leta je bral g. Sevastjanov v Pariški akademii obširno oznanilo o svojih fotografijskih snemkih (posnetkih) in namerah. Z velikim zadovoljstvom so poslušali zbrani udje tega društva njegov važni nasvet, po katerem naj bi se osnovali pri vseh arhivih in knjižnicah, bogatih redkih rokopisov in imenitnih starin, posebni fotografijski oddelki. Njih naloga bi bila: pomnoževati s pomočjo fotografije vse redke starine, da bi se potem v zameno dajale za snemke drugim knjižnicam in arhivom. Tako bi se v okom prišlo vsem zgubam, ki jih terpi arheologija po zunanjih pripetkih na pr. po požarih, povodnjah, vojskah itd., in ne bilo bi več treba starinoslovcom in drugim preiskovavcom potovati od enega konca sveta do drugega, da bi pregledovali potrebne rokopise ali dotične starinske spomenike, kakor se je godilo doslej. Veliko veliko bi se jim olajšal njih trud. V ta namen priporoča g. Sevastjanov posebno fotolithografijo, ki je desetkrat boljši kup od navadne fotografije. Pa pustimo hvalo, ki mu jo dajejo francozki in drugojezični časopisi, in podajmo bravcom natančniše oznanilo njegovih del na atoškeji gori, kakor ga razglašá gori omenjeni časopis.

„G. Sevastjanov se je vernil v Petrovgrad“ piše dopisnik Védomosti, „in je zbudil s svojimi trudi naj večo pozornost vseh stanov omikanega svetá. V občnem zboru geografijskega društva, v tretjem po minulih prazninah, je čital obširno oznanilo svoje delavnosti na sveti Gori. Naj postavim sem, kar mi je še v spominu ostalo izmed tolike množice videnih reči; naspočitati celega bogastva raznih snemkov, ki